

A Szabadság

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

www.aszabadsag.hu

A VENDÉGLÁTÓ BELARUSSZIA
ZÁSZLAJA ÉS CÍMERE

MINSZK VÁRJA
A VILÁG
KOMMUNISTÁIT!
(ÍRÁSUNK A 6. OLDALON)

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

AZ KIBÁL, AKINEK A HÁZA ÉG

Gyurcsány jól bevált fogása, hogy amikor támadják, ugyanabban a kérdésben ellentámadásba megy át. Ez volt az öszödi beszédnél is, amikor lekurvázta saját hazáját, majd mindenki megdöbbenésére az egész beszédet a magyar retorika gyöngyszemeként, követendő politikai magatartásként tálalta. Most, a Zuschlag-ügynél, a miniszterelnök még el sem mondta tanúvallomását az ügyészségen, már is támadásba ment át. Az igazság és a demokrácia bajnokának mezét öltötte fel, s előállt hétpontos javaslatával a "közélet megtisztítására". Hát igen, ahogyan a népi bölcsesség mondja: az kiabál, akinek a háza ég.

PÁRTFINANSZÍROZÁS

A hét pont legszebbike a pártok pénzügeire vonatkozik. Hol lehet itt visszaélés? Nos, egyszer ott, hogy az állami pénzeket alapítványok, pályázatok, fizetések és más megoldások útján átjuttatják a pártoknak. Ma már nincs nyílt lopás, mint a rendszerváltás romantikus hajnalán, csak törvényesített lopás. A dolog jellegénél fogva ilyen pénzt csak a hatalmon lévő kormány tud átjuttatni saját pártjának, vagy azoknak, akiket meg akar venni. Ezt kicsiben is lehet játszani, mondjuk egy önkormányzatban, de ott is csak az tudja, aki a hatalom. A másik lehetőség, hogy külső valakik, vállalatok, alapítványok, magánembernek álcázott külföldi szervezetek pénzt juttatnak a pártoknak, hogy azok neki ítélik a pályázatokat, EU-támo-

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

gatásokat, színházigazgatói kinevezéseket, vagy amit csak akarsz. Itt minden párt szóba jöhet, amelyik a hatalom közelében van.

Mi Gyurcsány receptje? "Tiltsuk meg, hogy a pártok költségvetésen és magánszemélyek adományain kívül más támogatást is elfogadhassanak. Tegyük kötelezővé a rendkívül részletes pénzügyi beszámolást, teremtsük meg a folyamatos ellenőrzés lehetőségét." Remekül hangzik, amit Gyurcsány mond, csak nem igaz. A törvények ugyanis ma is megvannak, csak nem tartják, és nem tartatják be, és nem büntetik a törvénysértőket. Például törvény szabályozza, hogy mennyit lehet költeni jelölteként. A nagy pártok egyike sem tartja be, de soha senkit nem büntettek meg.

Megmondom, hogy mit kellene tenni: korlátozni a pártok bevételeit és kiadásait is! Az állam egy fillér támogatást se adjon a pártoknak!

A pénz konzerválja a nagy pártok uralmát, kizárja az új erők megjelenését a parlamentben.

A pártok saját tagságuk tagdíjából és adományából tartják el magukat! A kiadási oldalt azzal kell korlátozni, hogy az állam megtiltja a televíziós reklámot, az óriásplakátot, korlátozza és ellenőrzi a kampányra költendő pénzt.

Ja és az ellenőrzés! Az Állami Számvevőszék a Munkáspárt pénzügeit többször és alaposan darabokra szedte már. Könyörtelenül büntettek, ha valamelyik helyi kis irodánk úgy tartotta el magát, hogy kiadták a helyiséget valamely más piti szervezetnek, most jól figyelj, néhány tízezer forintért. Van egy ötletem: szálljanak le rólunk, és szálljanak rá az MSZP-

re, az MDF-re, a Fideszre, az SZDSZ-re! A százmilliókat ott lehet megtalálni!

EGY FILLÉRREL SEM TÖBBET A KÉPVISELŐNEK!

Sok minden undorító van a mostani rendszerben, de a parlamenti képviselők látványától a normális ember zsebében kinyílik a bicska. A parlamenti képviselő - Gyurcsány úr vélekedésétől eltérően - ugyanis nem korunk hőse, hanem megélhetési politikus, aki már régen elfelejtette a szakmáját, és felkopna az álla, ha legközelebb nem választanak meg. A parlamenti képviselő nem a választói akaratot fejezi ki, hanem a pártja vezetésének döntését. Tőle függ a fizetése, és az is, hogy legközelebb indulhat-e. Éppen ezért abban érdekelt, hogy jó időben a jó gombot nyomja meg, s ne lépjen a frakcióvezető lábára.

Mit javasol nekik Gyurcsány úr? Kapjanak még többet, legyenek főállású képviselők. Szerintem, miniszterelnök úr, a képviselők túl sokat kapnak, a polgári demokrácia túl jó életet biztosít nekik. A főállású képviselőség a demokrácia halála. A képviselők korrupciója ellen a gyógyszer nem a több pénz, hanem az ellenőrzés és az érdemi büntetés. De nem a saját pártfőnökség ellenőrzése, hanem a társadalomé. Legyen jogunk visszahívni a képviselőt! Az igazi gyógyszer a visszahívhatóság.

ÁLLAMI PÉNZBŐL NE ETESSÜK A POLITIKAI EBHALAKAT!

A Gyurcsány-pontoknál leginkább ott lóg ki a lóláb, ahogy előhossa az ifjúsági szervezetek pénzének az ügyét. Ő volt ifjúsági miniszter, tudhatja, merről fúj a szél. "A pártok hivatalos, elismert ifjúsági szervezeteinek finanszírozását, tegyük a pártfinanszírozás önálló részévé." Tudod mit jelent ez magyarul? Azt, hogy ezentúl nemcsak a nagy pártok felnőttjeit fogod eltartani, hanem rajtad élösködnek a nagy pártok politikai ebihalai is. Azok meg néha rosszabbak, mint a piócák. Mást kellene csinálni! Tartás el a pártok a szervezeteiket, a nyugdíjasokat is, az ifjúságiakat is! Az állami pénzből pedig építsünk tomatertmet, uszodát. Az állam segítse pénzzel, hogy a gyerek 18 éves koráig ismerje meg osztálykiránduláson Egert, Esztergomot, Fertődöt, Sopront, sőt még Segesvárt és Munkácsot is!

THÜRMER GYULA

LÁTOGATÁS SZABOLCS-SZATMÁR-BEREG MEGYÉBEN

PÁRTÉPÍTÉS SZABOLCSBAN A VASÚT MENTÉN

Építsük újjá a pártot a vasút mentén! Ebben egyezett meg Tóth András, a párt Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei elnöke a Munkáspárt országos Elnökségével, amikor hónapokkal ezelőtt beszámolt a pártközpontban. Haladjunk Nyíregyházától Záhony felé! Erősítsük a szervezeteinket, ahol vannak, szervezzünk újat, ahol nincsenek! Ez volt a jelszó lényege.

Thürmer Gyula múlt heti látogatása ebbe a folyamatba illeszkedett.

Kiderült, hogy lehet sikeres könyvbemutatót tartani Nyíregyházán is. Lehet jó sajtótájékoztatót is tartani, amire odafigyel a helyi média. Persze, ezt is szervezni kell, de Mikulás Tamás, nyíregyházi KB-képviselő személyesen járta végig az újságokat és televíziókat, és nem maradt el az eredmény.

Sőt, egy kis faluba, Porcsalmára is el lehet vinni a párt elnökét. A falu polgármestere, Kanyó Imre is jó szívvel fogadta. Sőt még üzemi látogatást is lehet szervezni a helyi konzervgyárban. S még valami ismételen bizonyosodott: az embe-

SAJTÓTÁJÉKOZTATÓ NYÍREGYHÁZA BELVÁROSÁBAN

rek várják a Munkáspártot, szívesen hallgatják a párt elnökét, de az emberekhez nekünk kell odamenni.

Mi kell hozzá? Egy lelkes megyei elnök, mint amilyen Tóth András. S, kell egy kis csapat, amely hajlandó

felvenni a nagyobb fordulatszámot. Az irányító csapatban sok régi ismerős arc köszön vissza, köztük Szöllősiné Fitos Éva, Horváth Endre, vagy éppenséggel a megyeszékhelyi elnök Ungvári Sándor. ■

HÁROM ÓRA ALATT A MÚLT SZÁZADBA

Az autópálya nagy dolog. Két és félóra alatt le lehet érni a fővárosból Nyíregyházára.

Az MSZP irányítása alatt lévő város tényleg megváltozott. Bár a helye is olyan, hogy szinte sikerre van ítélve, azért ne vitassuk el a városvezetés érdemeit. Nyíregyháza sikeresen fejlődik.

Ha az utazó hajlandó még egy félórát rászánni, furcsa élményben lehet része. Ami a megyeszékhely után jön, az a 20. század.

Visszacöppenünk a múltba. Félig kész, vakolatlan házak, kis falusi boltok szerény áruválasztékkal, cigánygyerekek a kocsit közepén, lerobbant falusi kultúrházak.

A kikopott vasútállomás már a jelent idézi, mert ahol pár éve még árultak vonatjegyet - mára a pénztárt is bezárták.

Ide már nem jön a multi. A helyi, magyar vállalkozó itt van, de őt tönkre teszi a nagy adó, na és az emberek pénztelensége. ■

AZ EMBEREK SZABOLCS MEGYÉBEN IS KÍVÁNCSIAK VOLTAK RÁNK, SZÍVESEN VETTÉK ÉS DEDIKÁLTÁTTÁK A BALSZEMMEL CÍMŰ KÖNYVET

PORCSALMÁN IS LEHET CSODA

Múltkoriban csodának neveztük azt, amit egy lelkes asszony Dombiratoson művelt: szinte a semmiből párt-szervezetet teremtett.

Egy lelkes férfiú most hasonló csodát művelt Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében, közelebről Porcsalmán.

Pásku Károlyt nem hagyta nyugodni az a tudat, hogy egyre többen nyomorognak, és mégsem merik kinyitni a szájukat.

Apja is kommunista volt, ebben a szellemben nőtt fel. Családjával szerényen, de tisztességesen élnek ebben a

kis szatmári faluban. Pásku Károly újjászervezte a pártot, lelket vert az emberekbe.

Még nincsenek sokan, de annál többen figyelnek a Munkáspártra.

A párt elnökével való találkozó után az egyik szimpatizáns bejelentette: ő döntött, belép a Munkáspártba. ■

THÜRMER GYULA ÉS PÁSKU KÁROLY PORCSALMÁN

NEKEM KELL A MAGYAR FALU

Én vidéki ember vagyok. Nekem kell a kisposta, a falusi iskola.

Nekem kell a magyar falu! - összegezte gondolatait a Munkáspárt elnökének Fülöp István, a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei Közgyűlés elnöke. Thürmer

Gyula hozzátette: ezzel egyetértünk, párt-állásunktól és ideológiánktól függetlenül.

Ma a Gyurcsány-kormány politikája megtöri a nemzet gerincét, a kis- és középvállalkozókat, az értelmiséget. Nincs szakmunkásképzés, tudatlanságra ítélik a munkást - tette hozzá a párt elnöke.

Thürmer Gyula a múlt héten tett udvariassági látogatást a megyei közgyűlés elnökénél. Csabai Lászlónéval, Nyíregyháza polgármesterével ezúttal nem került sor találkozóra, mivel a polgármesterasszony távol volt, de hamarosan találkozhatnak. ■

A FRONT TAGJAI A TANDÍJELLENES TŰNTETÉSEN

Szeptember 26-án tagjaink nagy érdeklődéssel várták a tandíjellenes pártfüggetlen tüntetés óráit, amely demonstrációt mind Miskolcon, mind Egerben az adott helyi hallgatói önkormányzat szervezett.

Kora délután külön buszjárat vitte a diák tüntetőket a Miskolci Egyetem épületei közé, köztük tagjainkat is. Az akción sokan jelentek meg, de az alaphangot jórészt mi, a vendég egri diákképviselőt adtuk. Beszédük hangzottak el, melyek kihangsúlyozták a kormány totális

rombolását az oktatásban, s azt hogy csak az érvényesül lassan akinek pénze van. A tandíj valóban a legmocskosabb dolog amit csak a diáksággal tehetnek.

Mi ifjúkommunisták nem ülünk hát a kényelmes foteljeinkben, hanem kiállunk a tanulni vágyók mellett. Az MSZP-s rablóbanda ingyen tanulhatott és szívta a munkáshatalom vérét amit aztán szétrobbanthatott. Meg kell adni mindenkinek a lehetőséget az érvényesülésre, s ennek ne a pénz legyen a mércéje!

A hatalomnak bátran üzenő kiváló beszédek után már szálltak is vissza a frontosok a többi diákkal a buszra, hogy városunkban, Egerben tüntessünk tovább. Estére vissza is értünk, lassan rendeztük a demonstrálók alakzatát, fáklyát kapott mindenki, s vonult is a diákság a Dobó térre, a Líceum előtti részről. A demonstráció végén pedig a fáklyából "No tandíj!" feliratot formáztak ki. Véleményünk szerint a tüntetés eredményes, elég figyelemfelkeltő volt, s minél több ilyenre van szükség. Küzdeni kell az emberekért, jobban mint eddig talán valaha is. ■

A BALOLDALI FRONT HEVES MEGYEI TAGJAI A TANDÍJ ELLENI TŰNTETÉS UTÁN

KORTÜNET

Még épp az utolsó pillanatban kaptam lencsevégre a budai Skála áruház bontás alatt lévő épületét. Mire ez az írás megjelenik, már a romokat sem, csak az üres telket fogjuk a 4-es villamos végállomásánál találni.

Elnéztem a Skálát, ilyen megtépázottan, kibelezve, és elsírtam magam. Sokat vásároltam itt, jó helyen is volt. Szerettem, mert szabadon lehetett mozogni ruhák, parfümök, bőrtáskák és kerámiák között, ha az ember például ajándékoznivalót keresett. Nem volt egészében olcsó áruház, de lehetett benne olcsón is vásárolni szép dolgokat. Mindenütt lehetett az oda tartozó eladóval is konzultálni, s végül mégis lehetett a különféle cikkeket egyszerre (bármelyik osztályon) fizetni. Mondhatnánk, manapság már minden szupermarket ilyen. De nem igaz, a szupermarketben nincsenek "osztályok", az áruk tömegcikk, ömlesztve vannak a polcokon, és legfeljebb a biztonsági őrel lehet "konzultálni". A Skála sokkal kellemesebb volt.

Nem beszélve arról, hogy "földrajzi hely" is volt egyben, mint az Osztapenko. ("Elmész a Skáláig, onnan ..."; "Az Osztapenkónál kell jobbra fordulni, ...")

Nem vonom kétségbe, hogy a Skála a mai helyén (ahová áttelepült) esetleg épp olyan jól üzemel, de ott már nem esik útba. S még azt sem vonom kétségbe, hogy a Skála eredeti épületének helyén valami nagyszerű új dolog

AZ EGYKORI FEHÉRVÁRI ÚTI SKÁLA ÁRUHÁZROMOKBAN

lesz. De a Skála a szocializmusban épült, és nagyon korszerűnek, modernnek számított, sőt, szerintem az is maradt.

A szocializmus korszerű üzemének itt már nincs hely. Tükröt tart elénk, ahogyan a képről ránk néz: megalázottságotok szimbóluma vagyok! Még rajta van a neve, még ágaskodik a tetején a zászló, de ő maga már élettelen. Kiüresedett, kifosztott, mint mi, magyar állampolgárok, akik évtizedeken át tettük a dolgunkat,

szolgáltuk népünk boldogulását. És még szolgáltunk tovább is, de nem kellünk senkinek. Nem kellene az iskolák, sem a pedagógusok. Nem kellene a kórházak, sem az orvosok. Nem kellene a tanult fiatalok (a tanult idősök meg pláne nem), nem kellene a születendő gyerekek, nem kellene a megbetegedett emberek. Még úgy teszünk, mintha élénk, de belül már nincs semmi, s holnap a külső is eltűnik.

BOTTA MELINDA

FERENCVÁROS: NE ADJUK EL A KÓRHÁZAT!

A Ferencvárosi Önkormányzat október 3-án nem hirdetett győztest a kerület Egészségügyi Szolgáltatának vagyongazdálkodási jogára kiírt pályázaton. A bonyolult kifejezés a ferencvárosiak pénzén épített rendelőintézet eladását jelentette volna.

A Magyar Kommunista Munkáspárt 9. régiójának szervezete a kezdetektől tiltakozott a burkolt privatizáció ellen: nyár elején az önkormányzat előtt Paulik Péter és Thürmer Marianna, a 12-es és 13-as országgyűlési választókerületi megbízottjai hívták fel a sajtó figyelmét a botrányos ügyre, három hete a Ferencvárosi Művelődési Központban tartott közmeghallgatáson emelték fel hangjukat a régió kommunistái.

A Munkáspárt azonban nem csak tiltakozott - szavakkal és kerületszerte plakátjaival - hanem megoldást is kínált. A múlt héten Paulik Péter felhívással fordult a

ferencvárosi és józsefvárosi pártokhoz. Idézzünk a levélből: "A Ferencvárosi Egészségügyi Szolgálat a kerület erőfeszítésének köszönhetően az elmúlt években a főváros két legjobban felszerelt intézményének egyike lett. Ferencváros vezetése most úgy látja, az ellátás színvonalának megtartása csak a vagyongazdálkodási jogok eladásával lehetséges. Ez azonban nem igaz! A napi politikai érdekeken felül emelkedve Ferencváros is eltarthatná kórházát.

A megoldás a szomszéd kerületekkel, elsősorban a Józsefvárossal való összefogás lenne. A szakmai érveket, a kerületek polgárainak érdekeit szem előtt tartva Ferencváros és Józsefváros önkormányzata üzemeltesse együtt a kerületek Egészségügyi Szolgálatait. Ez a megoldás olcsóbb és hatékonyabb is lenne a jelenlegi helyzetben, mint a vagyongazdálkodási jogok rohamos eladása. Ezt támasztják elő hazai és nemzetközi példák, ezt a megoldást

támogatják mérvadó egészségügyi szakemberek is."

A Munkáspárt felhívását támogatta a Józsefvárosi Egészségügyi Szolgálat vezetője és az első egyeztetésre a szocialistákat és a szabaddemokratákat leszámítva elmentek a kerületben működő pártok képviselői is. Ennek is köszönhető, hogy október 3-án az önkormányzat nem mert győztest hirdetni, s véglegesíteni a privatizációt. A Munkáspárt kezdeményezéséről hírt adott a helyi és az országos sajtó is, de ami még fontosabb a kerület lakosai is láthatták, a kommunisták megtartják a szavukat. Fontos, hogy a régió párttagjai is megtapasztalták: nem kell félni kimenni az utcára, nem kell félni plakátot ragasztani, nem kell félni részt venni a kerület életében. A Ferencvárosi Egészségügyi Szolgálatot még nem sikerült megmenteni, de az eladás késleltetése is nagyon fontos lépés. ■

KOMMUNISTA ÉS MUNKÁSPÁRTOK TANÁCSKOZÁSA - 2007

MINSZK VÁRJA A VILÁG KOMMUNISTÁIT

Szeptember végén Moszkvában megbeszélést folytatott Ivan Melnyikov, az Orosz Föderáció Kommunista Pártjának alelnöke és Igor Karpenko, a Belarusz Kommunista Párt Központi Bizottságának másodtitkára.

Minszk kész a világ kommunistáinak fogadására. November 3-5. között a belarusz fővárosban tartják tanácskozásukat a világ kommunista és munkáspártjai.

Eddig 70 párt erősítette meg részvételét. A találkozót a hagyományos tanácskozással Minszkben kezdődik, majd a résztvevők Moszkvába utaznak, ahol

MINSZKI UTCAKÉP

együtt emlékeznek meg a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 90. évfordulójáról.

A kommunista mozgalom e konkrét együttműködési formája a Görög Kommunista Párt által kezdeményezett éves találkozóból nőtt ki. 2005 novemberében először szervezték meg a görög kommunisták a mostani formában a tanácskozást Athénban. Akkor 73 párt volt jelen. 2007-ben a Portugál Kommunista Párt vállalta a rendezést. 63 párt vett részt, 17 párt különböző okok miatt szándéka

A MUNKÁSPÁRT VEZETÉSÉNEK TALÁLKOZÓJA A GÖRÖG KOMMUNISTA PÁRT ELNÖKSÉGÉVEL

ellenére nem tudott jelen lenni. Minszkben több mint 70 párt jelenlétére számítanak.

Jelenleg ez a kommunista mozgalom legnagyobb együttműködési intézménye. Az évenkénti találkozók jelentik az egyik munkaformát.

Az együttműködés fokozatosan kialakuló intézményét jelenti a Munkacsoport, amely meghatározza a tanácskozás időpontját és témáját. A pártok önkéntes szolidaritási alapot is létrehoztak, amely a legszegényebb pártok részvételét hivatott elősegíteni. Az évenkénti tanácskozásokon nem vehet részt akárki, csak azok,

akiket a Munkacsoport meghív. Meghívást pedig azok a pártok kapnak, amelyek szerepelnek a Solidnet pártlistáján. Ez a lista az elmúlt években alakult ki, tükrözi a mozgalom sokszínűségét, ugyanakkor gátat kíván szabni annak, hogy a kommunista pártokról leszakadó szakadár pártocskák, revizionista csoportocskák bejussanak a kommunisták pártok fórumaira. Magyarországról a Magyar Kommunista Munkáspárt vesz részt a munkában. A 2006-os párt erőfeszítéseket tett, hogy a mozgalom pártjai elismerjék, de sikertelenül. Minszkben nincs helye a szakadároknak. ■

A KOMMUNISTA PÁRTOK 2007-ES LISZABONI TANÁCSKOZÁSA

KOREA CSÚCSTALÁLKOZÓVAL ÜNNEPEL

A Koreai Népi Demokratikus Köztársaság és a Koreai Köztársaság államfője találkozott a múlt héten Phenjanban, a KNDK fővárosában. Az esemény önmagában is nagy jelentőségű, hiszen a világ olyan stratégiai fontos térségéről van szó, ahol egyszerre több nagyhatalom is szemben áll egymással.

A két Korea közeledése, illetve a nem sokkal előtte született hatoldalú megállapodás a KNDK atomerőművének leszereléséről, csökkenti a feszültséget a térségben, és jót tesz a világ békéjének is.

A phenjani csúcstalálkozó jelentőségét aláhúzza az is, hogy Kim Jong Il, a Koreai Munkapárt főtitkára éppen tíz esztendeje tölti be ezt a tisztséget. Kim Jong Il nem könnyű feladatot vállalt magára, hiszen a koreai történelem vitathatatlanul kiemelkedő és népszerű személyiségének Kim Il Sungnak az életművét kellett folytatnia.

A KNDK a Szovjetunió szétesése után szinte egyedül maradt. Se energiaimport, se alkatrész-utánpótlás, se megbízható piac a koreai termékeknek.

A Koreai Munkapárt a szocializmus építésének folytatása mellett döntött, meghirdették a hadsereg-központú szocialista építés elméletét. Ez magyarul azt jelenti, hogy a gazdaságban is, a mindennapi életben is fokozottan támaszkodnak a fegyveres erőkre, amely a párt mellett a legszervezettebb erő a KNDK-ban. Az új vezetés nehézségeit növelte az is, hogy az USA Koreát szemelte ki "könnyű

ÉSZAK ÉS DÉL-KOREA VEZETŐI

célpontnak". Az USA célja világos: megdönteni a koreai szocializmust, létrehozni egy USA-barát bázist Kína és Oroszország hátában. A koreai nép óriási áldozatokat vállalt és vállal azért, hogy megbirkózzon a nehézségekkel. Eddig sikerült. A mindenben kételkedő magyar politikai gondolkodási klisék mellett nehéz elhinni, de igaz: a koreai emberek a gondok ellenére magukénak érzik szocialista hazájukat.

A Koreai Munkapárt másik fontos eseményt is ünnepel ezekben a napokban. Kim Il Sung 62 évvel ezelőtt alakította meg a Koreai Munkapártot, amely a koreai munkásság,

dolgozó parasztság és értelmiség harci forradalmi szervezete lett. A Koreai Munkapárt vált az amerikai imperialisták elleni harc fő szervezőjévé. A Koreai Munkapárt állt az élére a békés újjáépítésnek.

A Koreai Munkapárt hirdette meg és valósította meg az önerőre támaszkodó koreai szocializmus elméletét. A KNDK-ban a szocializmus és a nemzeti önállóság ügye összekötődött, és tartós, szilárd bázist biztosított a KNDK-nak, amelyet még az 1989-91. évi európai tőkés ellenforradalmak sem ingattak meg. ■

VENDÉGSÉGBEN KUBA ÚJ NAGYKÖVETE

Mi, kubai kommunisták bízunk a Munkáspártban. Sok partnerünk van, de tudjuk, hogy ki a barátunk, kire számíthatunk a bajban - mondta Soraya Elena Álvarez Núñez asszony, a Kubai Köztársaság új budapesti nagykövete a Munkáspárt központjában tett látogatásakor. Nagyra értékeljük, hogy megbízó levelének átadása után első látogatásai között a Munkáspártot kereste fel - emelte ki Thürmer Gyula.

A Munkáspárt szolidáris a kubai néppel, a kubai kommunistákkal. Tudjuk, hogy nehéz idöket élnek. Az imperializmus erői teljes erővel támadják a kubai forradalmat, ellenforradalmi

fordulatot készítenek elő. Sajnáljuk, hogy a magyar kormány a nemzeti érdekeinkkel ellentétes módon részt vesz az ellenforradalom exportjában, a kubai szocializmus ellen fellépő úgynevezett menekülteket fogad be Magyarországon.

A Munkáspárt fellép a magyar kormány hibás politikája ellen - hangoztatta a Munkáspárt elnöke.

Az új nagykövet asszony 1961-ben született Havannában. Volt I. osztályú titkár Kuba Állandó ENSZ Képviseletében, majd 2004-től a kubai Külügyminisztérium Multilaterális Ügyek és Jogi Főosztálya helyettes vezetője lett. Férjezett, egy lánya van. ■

VÉDNÖKSÉG MÁRTÍRJAINK SÍRJAI FELETT

A MÁRTÍRSÍROK ELHANYAGOLT, LEPUSZTULT ÁLLAPOTBAN

Ez évben Kádár János halálának évfordulója előtt budapesti - fiatal, középkorú és idősebb - aktivistáink egy lelkes csoportja rendbe tette a Kerepesi úti temetőben a Munkásmozgalmi Pantheon környékét. Ezt az akciót hagyománnyá tesszük a jövőben is.

Akkor az aszonyok egy csoportja a Pantheonhoz vezető sírsétányon lévő mártírsírokat is megszüpítette. Láttuk, bizony azok is eléggé elhanyagolt állapotban voltak. Itt fogant meg a gondolat: nem csak a munkásmozgalmi mártírjainak emlékét kell őrizni, de tettekre is szükség van, rendszeresen ápolnunk is kell a sírjaikat, szervezzük meg a folyamatos védnökséget a sírok felett.

A MÁRTÍRSÍROK TAKARÍTÁSA JÚNIUSBAN

A Munkáspárt Nagy-Budapesti Elnöksége most elindítja a védnökség megszervezését. A temető igazgatósága jól fogadta a Munkáspárt vállalását.

Láthatóan a temetőnek nincs elegendő pénze erre. A hivatalos szervek pedig mindennel foglalkoznak csak a magyar munkásmozgalmi emlékhelyeivel nem.

A sírsétányon 42 sírhely van. Azt szeretnénk, hogy minden egyes sír felett egy-egy párttagunk, egy család, vagy egy szervezetünk vállalja el a védnökséget arra, hogy azt méltó módon rendszeresen gondozza, neves mozgalmi évfordulóinkra megszüpíti. Az alábbiakban közzétesszük a mártírsírokban nyugvók névsorát.

Kérjük pártszervezeteinket, hogy gondolkodjanak el, beszéljék meg közösen, melyik mártírunk sírja fölött vállalják el a védnökséget, s keressék Székely Péter elvtársat, a budapesti szervezetünk elnökét.

Az elmúlt napokban megszülettek az első vállalások: a Baloldali Front Komócsin Zoltánnak, a KISZ első vezetőjének, a Nőtagozat pedig Kun Béla özvegyének sírja fölött vállal védnökséget.

A Szabadságban sorozatot indítunk mártírjaink életútjáról, munkásságáról, és folyamatosan beszámolunk az akció szervezéséről, a vállalásokról. ■

SÍRSÉTÁNY BALOLDALI SOR

- Szántó Judit (1905-1937)
- Rezi Károly (1903-1963)
- Pataky István (1914-1944) és neje (1891-1968)
- Szalai András és édesanyja (1917-1949)
- Pálffy György (1909-1949)
- Löwy Sándor (1906-1929)
- Dr. Szőnyi Tibor (1903-1949)
- Stromfeld Aurél (1878-1927) és Urbány Adrienne (1883-1961)
- Kossa István (1904-1965)
- Dr. Molnár Erik (1894-1966) és neje (1905-1964)
- Hevesi Gyula (1890-1970)
- Nográdi Sándor (1894-1971) és neje (1905-1964)
- Vályi Péter (1919-1973)
- Komócsin Zoltán (1923-1974)
- Dr. Háy László (1891-1975) és Grön Adél (1894-1973)
- Révész Géza (1902-1977) és neje (1904-1985)
- Zalka Máté (1896-1937)
- Somogyi Miklós (1896-1981) és neje (1902-1965)
- Fehér Lajos (1917-1981)
- Dr. Ajtai Miklós (1914-1982) és Dr. Jóború Magda (1918-1982)

SÍRSÉTÁNY JOBBOLDALI SOR

- Dr. Weil Emil (1897-1954) és neje (1902-1984)
- Kalamár József (1895-1956)
- Mező Imre (1905-1956)
- Szántó Miklósné (1917-1957)
- Sziklai Sándor (1895-1956)
- Asztalos János (1918-1956)
- Horváth Imre (1901-1958)
- Dr. Rákos Ferenc (1893-1963)
- Bebrits Lajos (1891-1963)
- Prieszol József (1906-1965)
- Garasin Rudolf (1895-1969)
- Kiss Árpád (1918-1970)
- Dr. Lukács György (1885-1971) és Bortstieber Gertrud (1882-1983)
- Dr. Fogarasi Béla (1891-1959) és Ilse Groa (1882-1983)
- Kun Béláné (1890-1974)
- Kisházi Ödön (1900-1975)
- Friss István (1915-1978)
- Dr. Orbán László (1912-1981)
- Pothomik József (1903-1981)
- Kiss Károly (1903-1983)
- Nemes Dezső (1908-1985)
- Brutó János (1911-1987)

NEVESSÜNK EGYÜTT KÁDÁRRAL

HARASO

A magyar munkásmozgalom vezetői közül többen is voltak, akik jól beszéltek idegen nyelveket. Frankel Leó, a 19. század második felének legismertebb magyar kommunistája, az 1870-es Párizsi Kommün munka- és kereskedelemügyi biztosa németül is, franciául is, angolul is írt, beszélt, sőt gondolkodott. Kun Béla, az 1919-es Tanácsköztársaság népbiztosa kifogástalanul beszélt németül, és oroszul is megtanult a Szovjetunióban. Rudas László, aki 1945 után sokáig a mostani Corvinus Egyetem rektora is volt, eredetiből fordította magyarra a Tökét. Rákosi Máttyás mindenkin túltett, hiszen kilenc nyelven is beszélt. Persze mindennek megvolt a magyarázata. A 19. második felében, a 20. század elején a német volt a munkásmozgalom közös nyelve, s akik az Osztrák-Magyar Monarchia országaiban születtek, eleve szinte magukkal hozták a német nyelv ismeretét.

Kádár János nem tartozott a nyelveket tudó mozgalmi vezetők közé. 1912-ben született, amikor már leáldozott a Monarchiának. A vándormunkásság addigra már kiment a divatból, nem utazhatta be a világot, mint egykor Rákosi és sokan mások a nemzedékéből. Idehaza dolgozott, nem vett részt a spanyol polgárháborúban, s nem volt emigrációban sem a Szovjetunióban. A felszabadulás után ugyan volt némi képzésen Moszkvában, de ez nem volt elég rendszerezett nyelvtudás megszerzéséhez.

Élete azonban sok tekintetben kötötte a Szovjetunióhoz. Személyesen és ráadásul meglehetősen jól ismerte a szovjet vezetőket Nyikita Hruscsovtól kezdve, Leonyid Brezsnyevén át egészen Mihail Gorbacsovig. Az idők során sok minden ragadt rá az orosz nyelvből és az egyszerű, megszokott élethelyzetekben nagyon is jól feltalálta magát.

A történelemtudomány talán nem fogja nyilvántartani azt a kis beszélgetést, amelyet Kádár folytatott Gorbacsovval a Varsói Szerződés Politikai Tanácskozó Testülete szófiai ülésének szünetében, de a mi kis humoros magántörténelmünkben aligha maradhat ki.

Kádár is és Gorbacsov is egyszerre indultak szünetben arra a helyre, ahova a kommunista pártok főtitkárai is egyedül járnak, s ahova még az örök kísérő, Barta Istvánné, azaz Nádja sem kísérhette el Kádárt. Nos, ezen a bizonyos helyen elég fura lett volna tolmács segítségét igénybe venni, de valamit mégiscsak kellett tenni, ha szembe jött az SZKP főtitkára.

MIHAIL GORBACSOV ÉS KÁDÁR JÁNOS

Zdravstvujtye! Köszönt oda Kádár Gorbacsovnak. Zdravstvujtye, tovaris Kádár! - folytatta a párbeszédet a szovjet állam első embere. Megbocsát az olvasó, ha a köszöntést nem fordítjuk, hiszen ez még nem volt nagy nyelvi teljesítmény, s talán komolyabb politikai mondanivalót sem hordozott, de még nem volt vége.

Kak zsziny? Kérdezte Kádár, ami annyit tesz, hogy "Hogy van?". A kérdés indokoltságához nem férhetett kétség, hiszen ekkoriban, az 1980-as évek második felében már rengeteg gondjuk volt a szocialista országoknak, a Nyugat meg már javában készült a hidegháború megnyerésére.

Gorbacsov, akinek a vállait a peresztrojka, a szovjet-amerikai rakétatárgyalások minden terhe nyomta, éppen a nadrágja kigombolására koncentrált, s talán ezért, vagy talán azért, mert elgondolkodott a magyar vezető kétségkívül magvas kérdésén, sokat sejtető kivárást után így válaszolt: Haraso! Ez irodalmi magyarban megközelítőleg azt jelenti, hogy "Jól".

Kádár elvtárs nyilván nem tulajdonított nagy jelentőséget a pillanatnyi gorbacsovi hatásszünetnek, az új nemzedéket képviselő szovjet főtitkártól addigra ezeket már megszokta, de átérezte a szovjet szövetséges átgondolt válaszában súlyát.

Mivel ő már végzett azzal, amire Gorbacsov csak készült, feltett egy pontosító kérdést: Haraso?

Gorbacsov, aki tudta, hogy Kádár nem mindenben lelkesedik az alkoholelleses küzdelemmel vegyített peresztrojka iránt, úgy döntött, hogy ebben a kritikus situációban egyértelmű választ kell adnia, amely megnyugtatja a kis Magyarország nagytekintélyű vezetőjét. Haraso! -hangzott a gorbacsovi válasz.

Kádár, aki már a kézmosáson is túl volt, tehát Gorbacsovhoz képest kétségkívül előnyösebb helyzetben volt, egy váratlan nyelvi fordulattal juttatta kifejezésre mindazt, amit a magyar nép érezhetett egykori felszabadítójának fia iránt: Haraso? Nu, haraso! Jól? Na, akkor jól!

A KÍNAI KOMMUNISTA PÁRT 12. KONGRESSZUSA: SZABAD AZ ÚT A REFORM ÉS NYITÁS POLITIKÁJA ELŐTT

A Kínai Kommunista Párt 12. kongresszusa 1982. szeptember 1-12. között zajlott Pekingben. Ekkorra már 39,65 millió tagja volt a pártnak, és képviselőtükből 1600 küldött és 149 pótküldött ülésezett.

A 11. kongresszus 1977-ben - mint láttuk - lezárta ugyan a "Kulturális Forradalom" időszakát és utat nyitott a reformok előtt, de a felemás megoldások, a kompromisszumok megmaradtak. Ezt maga, a pártelnök Hua Guofeng politikája is jelezte. Világos volt, hogy előbb-utóbb változásra lesz szükség. A 11. kongresszuson választott Központi Bizottság

CHEN YUN, A PÁRTFEGYELMI BIZOTTSÁG ELNÖKE

3. ülésén, 1978. decemberében a reformszárny képviselői megerősítették pozícióikat. Ekkor került a pártvezetésbe Hu Yaobang (1915-1989). Hu Deng Xiaopinghez hasonlóan "tökés elhajlásáért" szintén elszenvedője volt a "Kulturális Forradalomnak". 1981-ben a Kínai Kommunista Párt vezetésén belüli hatalmi harc elérkezett az utolsó szakaszához. A Központi Bizottság felmentette Hua Gofent, és az új elnök és egyben főtitkár Hu Yaobang lett. Hu 66 évével kí-

nai mércével mérve még nem számított öregnek, de szívbetege hamarosan legyőzi, és 1989 tavaszán a pártvezetés egyik ülésén meghal.

A párt XII. kongresszusa tulajdonképpen az új gazdaságpolitikát, a reform és a nyitás politikáját eldöntő kongresszus volt. A megnyitó beszédet Deng Xiaoping tartotta, a KB beszámolóját terjesztette elő Hu Yaobang.

Kongresszuson itt hangzik el az azóta is érvényben lévő tétel, miszerint Kína a szocialista építés kezdeti szakaszában van. Ebből a tételből következik az, hogy mindaddig, amíg a szocialista viszonyok nem erősödnek meg, lehetséges a kapitalizmust idéző tulajdonviszonyok, gazdaságirányítási formák alkalmazása.

Deng Xiaoping itt fogalmazta meg a kínai sajátosságú szocializmus építésének koncepcióját, amely mind a mai napig meghatározó eleme a kínai párt felfogásának.

A kongresszus 210 tagú Központi Bizottságot választott, és mellé további 138 póttagot. Formálisan a párt első számú vezetője Hu Yaobang lett. A tényleges vezető azonban Deng Xiaoping, aki a párt Központi Katonai Bizottságának elnöke és egyben a Pártellenőrzési Bizottság elnöke lett. A párt másik meghatározó egyénisége Chen Yun, akit a Pártfegyelmi Bizottság elnökévé választottak.

A párt csúcsvezetésébe a Politikai Bizottság Állandó Bizottságába 6 fő került. Hu Yaobang elnök mellett ismét bekerült Ye Jianying (1897-1986), Kína marsallja, aki a párt alelnökeként sokat tett a reformerők győzelméért.

Természetesen helyet kapott Deng Xiaoping (1904-1997), a reform és nyitás atyja, Zhao Ziyang (1919-2005), aki 1981-ben majd átveszi a párt vezetését, de nem bizonyul elég határozottnak az 1989-es események idején, s akkor majd távoznia kell. Ismét a vezetés tagja lett Li Xiannian (1909-1992), aki

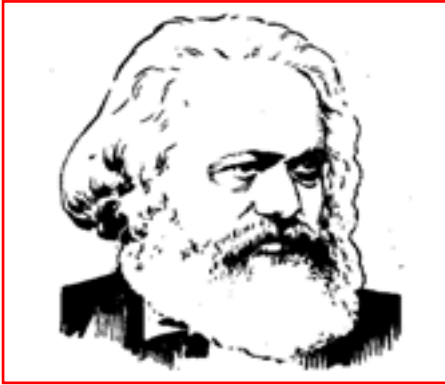
DENG XIAOPING

Kína harmadik elnöke volt. Chen Yun (1905-1995) ugyancsak a szűkkörű vezetés tagja lett.

Őt ma, nem pontos szóval élve a "keményvonalasok" vezetőjének lehetne nevezni, aki mindvégig felhívta a figyelmet a reformpolitika veszélyeire. 1989 után ő az egyike a nagy öregeknek, akik a háttérből hoznak meghatározó döntéseket. ■

HU YAOBANG 1981-BEN

A TÖKE SOHASEM BOCSÁTOTTA MEG AZ 1917-ES FORRADALMAT

A szocializmus idején az osztályharc inkább a tankönyvben jelent meg, az életben nem tanultuk meg. Ezerszer elmondták, hogy küzdünk az imperializmus ellen, de a mindennapokban ezt alig éreztük. Néha még mi, kommunisták is azt hittük, hogy a tőkésék megtűrnék bennünket maguk mellett, sőt szeretnek bennünket. Pedig nem így volt. A tőke 1917 novemberétől arra törekedett, hogy visszaszerezze elveszített pozícióit. A kicsiket legyőzték. 1919-ben Magyarországon vérbe fojtották a Tanácsköztársaságot és egy negyedszázadra hatalomra juttatták Horthy Miklóst. A nagy országgal, a Szovjetunióval már nehezebben ment. De itt is bevetettek mindent, intervenciót, polgárháborút, gazdasági és politikai blokádot. A végül a tőke még arra is vállalkozott, hogy olyan eszközt vessen be, ami már a kapitalizmuson belül is képes pusztítást végezni. A tőke éppen azért, hogy végezzen a Szovjetunióval, a kommunistákkal, rászabadította a világra a fasizmust. Az európai nagytőke pénze és támogatása nélkül soha nem lett volna Mussolini és Hitler. A tőke nem törődött azzal, hogy a fasizmus háborúkhöz és tízmilliók pusztulásához vezetett. A tőke - amikor ma összemossa a kommunizmust és a fasizmust - éppen azt igyekszik feledtetni, hogy a fasizmus a kapitalizmus, a tőke bűne. Ne feledjük!

A HARMADIK VILÁGHÁBORÚ

Sokan azt hiszik, tévedünk a számozásban. Nem, mi egy új fogalmat vezetünk be. A hidegháború ugyanis, amely 1948 és 1990 között folyt, minden elemében háború volt. A célja a második világháború utáni rend megváltoztatása, azaz a szocialista világ felszámolása volt. Eszközeiben is háború volt. 1948 és 1990 között nagy háború folyt Koreában, Vietnámban, a Közel-Keleten. Voltak kiprovokált ellenforradalmak, mint például 1956-ban Magyarországon. Folyt az ideológiai háború. Elég a Szabad Európa rádióra gon-

ELMÉLETI SAROK:

VIGYÁZAT, VESZÉLYES!

dolni. Egy dolog nem volt. Nem volt a második világháborúhoz hasonló, az egész világot egyszerre átfogó háború. A látszat ezért az volt, hogy nem is volt háború, pedig nagyon is folyt, és a tőke nyerte meg 1990-ben.

A tőkés erők első kísérletei a szocialista forradalmak megállítására kudarcot vallottak, sőt a szocializmus erői gyarapodtak. 1953-ban, a koreai háború végén Koreát ugyan sikerült két részre osztani, de nem sikerült a szocialista Koreát, a KNDK-t eltörölni a Föld felszínéről. A Szovjetunió és Kína segítségével sikerült megvédeni a szocializmust a mai KNDK-ban.

a katonai erőegyensúlyt. 1945-ben az USA ledobta az első atombombát Hirosimára. A Szovjetunió akkor nem volt atomfegyvere, de 1949 augusztusára neki is lett, és így helyre állt az egyensúly. Az USA 1952-ben előállította az első hidrogénbombát. A Szovjetunió 1955-re sikerült behozni a hátrányt. Az 1950-es évek közepére az USA kifejlesztette a hadászati repülőit, amelyek képesek voltak a bombákat eljuttatni szovjet területre. Az USA előnyben volt, mert voltak repülőterei Németországban, Japánban, Törökországban, azaz közel a szovjet területekhez. A Szovjetunió 1957-re

A tanulság az, hogy a tőke ellen nem lehet szavakban harcolni. A tőke elleni harcban erőre van szükség. 1948 és 1990 között a tőke azért nem tudta legyőzni a szocializmust, mert a szocialista világ erőt állított szembe a tőke erejével.

A vietnami nép, a szocialista Vietnam történelmi győzelmet aratott a franciák felett 1954-ben, majd 1975-ban az USA felett. 1959-ben megszületett a szocialista Kuba, majd a szocialista Laosz.

A TÖKE ELLENI HARCBA ERŐ KELL

1956-ban a nemzetközi tőke újra támadást indított, s most egyszerre több fronton, a Közel-Keleten és Európában. A szocializmus erői Magyarországon és Kelet-Európában megvédték a munkás-paraszt hatalmat. 1961-ben az amerikai tőkés erők a kubai szocializmust akarták megfojtani. Sikertelenül! Kuba - bár folyamatos amerikai blokádot alatta - de ma is él.

1968-ban a tőkés erők újabb ellenforradalmi vállalkozásba kezdtek. A cél a szocialista Csehszlovákia megdöntése, és ezen keresztül az egész szocialista világra kiterjedő láncreakció elindítása volt. 1968-ban azonban ismételen sikerült megvédeni a szocializmust.

Mi a tanulság ebből a mára nézve? Miért volt képes a szocializmus ebben az időszakban megvédeni önmagát? A tanulság az, hogy a tőke ellen nem lehet szavakban harcolni. A tőke elleni harcban erőre van szükség. 1948 és 1990 között a tőke azért nem tudta legyőzni a szocializmust, mert a szocialista világ erőt állított szembe a tőke erejével. A Szovjetunió, Kína és a többi szocialista ország megteremtette

azzal válaszolt, hogy kifejlesztette az interkontinentális rakétákat, amelyeket szovjet területről lehetett átlőni Amerikába. Az erőegyensúlyt azt jelentette, hogy a szocializmus legyőzése katonai erővel a tőke számára olyan áldozatokkal járt volna, amelyet nem mert vállalni. A katonai erőegyensúly gazdasági háttérrel a szocialista országok gazdasági sikerei, népeik önfeláldozó erőfeszítései jelentették.

A TÖKEELLENES ERŐK EGYSÉGE

A tőke azért sem tudta ebben az időszakban legyőzni a szocializmust, mert a tőkeellenes erők együtt, egységesen léptek fel. Működött a Varsói Szerződés, mint katonai szervezet, a Kölcsonos Gazdasági Segítség Tanácsa (KGST), mint gazdasági integráció. A 60-as évekig a Szovjetunió és Kína álláspontja szinte azonos volt, szövetségesek és barátok voltak.

Nagy jelentősége volt annak, hogy a nemzetközi munkásmozgalom pártjai a 60-as évek végéig alapvetően egységesen léptek fel. A kommunista pártok a Szovjetuniót és Kínát barátnak, a kapitalizmust pedig ellenségnek tekintették. Ezt jelezte a munkáspártok 1957-es és 1969-es moszkvai világtalálkozója is,

A baj akkor kezdődött, amikor a szocialista világ elveszítette az erőegyensúlyt, s egység helyett konfliktusok indultak el a szocializmus erői között. ■

A DEMOKRATIKUS IFJÚSÁGI VILÁGSZÖVETSÉG FELHÍVÁSA

ELÍTÉLJÜK A BURMÁBAN ZAJLÓ BÉKÉS TŰNTETÉSEK LEVERÉSÉT!

Csatlakozz, légy szolidáris a Demokrácia Mozgalommal!

A Demokratikus Ifjúsági Világszövetség (DIVSZ) aggódva követi figyelemmel a történéseket, amik a békeszerető fiatalok és a nép küzdelme ellen folyik Burmában (Myanmarban).

Az elmúlt hetek népi küzdelmét a burmai katonai junta többször meggátolta, több ezres katonai csapatot küldött az utcákra, megölte, megsebesítette az embereket, és sokakat letartóztatott. A lövöldözés, a könnygáz mindennapos eseménnyé vált, még az internet és minden kommunikációs lehetőséget is megszüntettek. Mélyen elítéljük a burmai nép tüntetéseivel szembe fordított embertelen és brutális cselekedeteket.

Annak ellenére, hogy a katonai junta teljes káoszt teremtett és a békes tüntetéseket leverte, több tízezer tüntető ment az utcákra hősi felvonulásra.

Burmában a vezető katonai rezsimet Állami Béke és Fejlesztési Tanácsnak hívják, annak ellenére, hogy demokratikus választásokon elvesztette a hatalmat, semmi hajlandóságot nem mutat arra, hogy átadja a hatalmat a népnek és a megválasztott pártnak, a Nemzeti

Liga a Demokráciáért szervezetnek, amit 1992 óta az ENSZ is követel.

Mélyen elítéljük Ang San Suu Kyi bebörtönzését, aki a Nemzeti Liga a Demokráciáért elnöke.

Ez a párt az utolsó, 1990-ben tartott választásokon a parlamenti székek 82 %-át nyerte el. Több, mint 1100 tagjukat bebörtönözték, köztük több, mint 300 diákot és fiatalt.

Követeljük a burmai katonai juntától, hogy állítsa vissza a demokráciát az országban, és engedje szabadon az összes politikai foglyot.

Szolidárisak vagyunk a diákokkal, a fiatalokkal és a néppel Burmában, akik küzdenek, hogy egy demokratikus politikai, gazdasági és társadalmi élet legyen az országban.

Szolidárisak vagyunk tagszervezetünkkel Burmában, a Burmai Diákok Szövetségével és mindennapi harcukkal.

Abban a hitben, hogy az antiimperialista harc folytatódni fog, hogy felkeljen a reakciós

BURMAI FIATALOK TŰNTETÉSE. A TRANSPARENS FELIRATA: NEM AKARUNK GYILKOS JUNTÁT!

támadások ellen, a DIVSZ felhív minden ifjúsági, diák- és békeszerető szervezetet, és az ENSZ-t, hogy álljon ki a burmai fiatalok és nép mellett, és adjon meg minden támogatást ebben a hősi küzdelemben a békéért és a demokráciáért.

**Koordinációs Tanács / DIVSZ vezetőség
Budapest / 2007. október**

A Szabadság megjelenésének változása

Lapunk a jövő héten bővített, 20 oldalas terjedelemben jelenik meg. A Szabadság október 18-ai lapszámának 8 oldalas belső mellékletében közzétesszük a Munkáspárt Központi Bizottságának irányelveit a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 90. évfordulója alkalmából. Az október 23-hoz kötődő munkarend-változások miatt lapunk október 25-én nem jelenik meg. Az azt követő lapszámunk pedig normál 12 oldalas terjedelemben, de a szokásostól egy nappal előbb, szerdai napon, október 31-én fog megjelenni.

Arról is tájékoztatjuk előfizetőinket, hogy az októberben "kimaradt" terjedelemben pótlásaként egyik novemberi lapszámunkat (november 15.) négy oldalal növelt terjedelemben fogjuk megjelentetni, amikor beszámolunk a november 6-ai perről, s a NOSZF-évfordulós hazai és nemzetközi megemlékezésekről.

HIRDETÉS

DÍJMENTES

Teljeskörű pénzügyi tanácsadás, pénzügyi stratégia tervezés!

Európai színvonalú nyugdíj- és egyéb célú megtakarítások!!

Hitelügyintézés barlistásoknak is!

Érdeklődni lehet Gellér Mária elvtársnőnél: 06-23-371-716 vagy 06-70-773-49-34-es telefonszámokon.

A NÉV KÖTELEZ!!

VILÁG PROLETÁRIAI EGYESÜLJETEK!

A Szabadság
A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA www.aszabadsag.hu

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja
Főszerkesztő: Székely Péter

Szerkesztőség: 1082 Budapest VIII., Baross utca 61.

Telefon: 313-5420 (közvetlen); 334-1509/22 m. Telefax: 313-5423

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu;

internet cím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató
ISSN 0865-5146

A Munkáspárt internet címe: <http://www.munkaspart.hu>